

**Угода
між Урядом України та Урядом Королівства Данія
про сприяння та взаємний захист інвестицій**

Дата підписання: 23.10.1992

Дата набуття чинності: 29.04.1994

Уряд України та Уряд Королівства Данія, що надалі іменуються "Договірні Сторони",

бажаючи створити сприятливі умови для інвестицій обох Держав та інтенсифікувати співробітництво між приватними підприємствами обох Держав з метою стимулювання виробничого використання ресурсів,

визнаючи, що справедливе і рівне ставлення до інвестицій на основі взаємності сприятиме цій меті,
погодилися в наступному:

Стаття 1

Визначення

Для цілей цієї Угоди,

(1) Термін "інвестиція" означатиме будь-який вид активів, пов'язаних з економічною діяльністю, отриманих з метою встановлення міцних економічних відносин між інвестором та підприємством незалежно від його юридичної форми, включаючи спільні підприємства та включаючи будь-яку частку капіталу, на яку інвестор має право, як і будь-яке підвищення вартості капіталу і зокрема, але не виключно:

(i) акції, частки або будь-яка інша форма участі в акціонерній компанії на території однієї Договірної Сторони,

(ii) реінвестовані прибутки, права вимоги по грошам або інші права, що стосуються послуг, які мають фінансову вартість,

(iii) рухома і нерухома власність, як і будь-які інші права, такі як заставні, привілеї, гарантії та будь-які інші подібні права, як це визначено у відповідності до права цієї Договірної Сторони, на території якої згадана власність знаходиться,

(iv) права, що впливають з промислової та інтелектуальної власності, технологія, торгові марки, гудвілл, ноу-хау та будь-які інші подібні права,

(v) комерційні концесії, надані згідно права або за контрактом, включаючи концесії, що стосуються природних ресурсів,

(vi) щодо речей, які за лізинговою угодою, а по відношенню до інвестиції згідно з умовами цієї Угоди, надані у розпорядження орендатора на території однієї Договірної Сторони у відповідності до її законів та правил, ставлення буде не менш сприятливе, ніж до інвестиції.

(2) Термін "доходи" означатиме суми, одержані внаслідок інвестиції і, зокрема, але не виключно, включає прибуток, відсоток, приріст капіталу, дивіденди, роялті або плата за послугу.

Таким сумама, а у випадку реінвестування сумама, отриманим від такого реінвестування буде надано такий самий захист, як і інвестиціям.

(3) Термін "інвестор" означатиме по відношенню до будь-якої Договірної Сторони:

(а) Фізичні особи, що мають статус громадян України та підданих Королівства Данії відповідно до їх законів,

(б) Будь-яку організацію, засновану у відповідності до, і визнану як юридична особа правом цієї Договірної Сторони, такі як корпорація, фірми, асоціації, інституції фінансування програм розвитку, фундації або будь-які подібні організації, що мають право здійснювати економічну діяльність у відповідності до законодавства цієї Договірної Сторони незалежно від того, чи обмежена їх відповідальність та чи спрямована їх діяльність на отримання прибутку чи ні.

(4) Термін "територія" означатиме по відношенню до кожної Договірної Сторони територію, що знаходиться під її суверенітетом і морські та підводні райони, над якими ця Договірна Сторона здійснює, у відповідності до міжнародного права, суверенітет, суверенні права або юрисдикцію. Згідно умов статті 14 ця Угода не застосовуватиметься до Фарерських островів та Гренландії.

(5) Термін "без затримки" буде розумітися як такий, що діє, якщо переказ робиться за такий період, який за нормальних умов вимагає міжнародний звичай в сфері фінансів та не пізніше, в будь-якому випадку, ніж за три місяці.

Стаття 2

Сприяння інвестиціям

Кожна Договірна Сторона допускати інвестиції інвесторів другої Договірної Сторони відповідно до її законодавства та адміністративною практикою та сприятиме таким інвестиціям настільки, наскільки це можливо, включаючи полегшення в заснуванні представницьких офісів.

Стаття 3

Захист інвестицій

(1) Інвестиції інвесторів будь-якої Договірної Сторони у всякий час користуватимуться справедливим та неупередженим ставленням та отримуватимуть повний захист і безпеку на території іншої Договірної Сторони.

Жодна з Договірних Сторін не перешкоджатиме у будь-який спосіб управлінню, обслуговуванню, використанню, володінню та розпорядженню інвестиціями на її території інвесторами іншої Договірної Сторони. Кожна з Договірних Сторін дотримуватиметься будь-яких зобов'язань, які вона може взяти по відношенню до інвестицій інвесторів іншої Договірної Сторони.

(2) Жодна з Договірних Сторін на своїй території не застосовуватиме до інвестицій, які здійснені інвесторами іншої Договірної Сторони або до прибутків від таких інвестицій режим, що є менш сприятливим аніж той, який вона надає інвестиціям або прибуткам від них своїх власних інвесторів або будь-якої третьої Держави (залежно від того, який з цих стандартів є більш сприятливим з точки зору інвестора).

(3) Жодна з Договірних Сторін на своїй території не застосовуватиме до інвесторів іншої Договірної Сторони в тому, що стосується управління, обслуговування, використання, володіння або

розпорядження своїми інвестиціями або прибутками, режим, що є менш сприятливий аніж той, який вона надає своїм власним інвесторам або інвесторам будь-якої третьої Держави (залежно від того, який з цих стандартів є більш сприятливим з точки зору інвестора).

Стаття 4

Виключення

(1) Умови цієї Угоди, що стосуються надання режиму, що є не менш сприятливим аніж той, що надається інвесторам будь-якої з Договірних Сторін або будь-якої третьої Держави не тлумачитимуться як такі, що зобов'язують одну Договірну Сторону поширювати на інвесторів іншої Договірної Сторони вигоду від будь-якого режиму, преференції або привілеї, що впливають з:

(a) будь-якого існуючого або майбутнього митного союзу, регіональних економічних організацій, або подібних міжнародних угод, стороною яких будь-яка Договірна Сторона є або може стати, або

(b) будь-якої міжнародної угоди або домовленості, що повністю або в основному стосується оподаткування або будь-якого законодавчого акта,

(c) місцевих стимулювань розвитку торгівлі з сусідніми з Україною країнами.

(2) Дія принципу національного режиму, зазначеного у параграфах 2 і 3 статті 3, не зашкоджує спеціальним умовам, які згідно Українського Законодавства застосовуються до іноземних інвесторів відносно набуття прав власності, пов'язаних з приватизацією, концесіями та купівлею землі.

(3) Для умов параграфу 1 статті 7 цієї Угоди не зашкоджатиме праву кожної з Договірних Сторін вжити захисних засобів відносно переміщень капіталу за умови, що такі заходи здійснюються у відповідності до багатосторонніх угод, стороною яких є або може стати будь-яка з Договірних Сторін.

Стаття 5

Експропріація і компенсація

Інвестиції інвесторів будь-якої Договірної Сторони не будуть націоналізовані, експропрійовані або піддані заходам, що мають ефект, еквівалентний націоналізації або експропріації (надалі іменується як "експропріація") на території іншої Договірної Сторони за вилученням тих випадків, коли це зроблено в суспільних інтересах, пов'язаних з внутрішніми потребами сторони що експропріює, на засадах недискримінації та супроводжується негайною адекватною компенсацією.

Така компенсація дорівнюватиме ринковій ціні експропрійованої інвестиції відразу, коли про експропріацію або загрозу експропріації стало загально відомо, буде зроблена без затримки та виключатиме відсотки по ставці LIBOR на дату платежу, має бути ефективно здійснюваною у конвертованій валюті та вільно переводитись. Законодавство має містити умову, яка дає зацікавленому інвестору право на негайний перегляд законності заходів, застосованих проти інвестиції та на їх оцінку у відповідності до принципів, викладених в цьому параграфі в належному порядку судочинства на території Договірної Сторони, яка

робить експропріацію.

Стаття 6

Компенсація збитків

Інвестори однієї Договірної Сторони, інвестиції якої на території іншої Договірної Сторони зазнали збитків через війну або інший збройний конфлікт, революцію, національний надзвичайний стан, бунт, повстання, заколот на території останньої Договірної Сторони, користуватимуться з боку останньої Договірної Сторони режимом, що стосується реституції, відшкодування, компенсації або іншого вирішення, не менш сприятливим, аніж той, який ця остання Договірна Сторона надає своїм власним інвесторам або інвесторам будь-якої третьої Держави (залежно від того, який з цих стандартів є більш сприятливий з точки зору інвестора). Платежі, що виникають з будь-якої умови цієї статті, будуть вільно переводитись, робитись без затримки та включатимуть відсотки по ставці LIBOR на день платежу та будуть ефективно здійснюватись в конвертованій валюті.

Стаття 7

Репатріація та переказ капіталу та доходів

(1) Кожна Договірна Сторона, на території якої інвесторами іншої Договірної Сторони були здійснені інвестиції, надаватиме цим інвесторам необмежений переказ платежів, що стосуються цих інвестицій, а зокрема:

- (a) доходів від інвестицій,
- (b) сум, пов'язаних з взятими позиками або іншими взятими зобов'язаннями по контрактах, для інвестицій,
- (c) додаткового внеску капіталу, необхідного для обслуговування або розвитку інвестиції,
- (d) інвестованого капіталу та його доходів, включаючи можливе підвищення цінності капіталу, що виникає з продажу або часткової або повної ліквідації інвестиції,
- (e) заробітки тих вихідців, яким дозволено працювати в межах інвестиції, здійсненої на території іншої Договірної Сторони.

(2) Переказ валюти згідно статей 5, 6 та пункту (1) цієї статті робитимуться в конвертованій валюті, в якій цю інвестицію було здійснено або в будь-якій іншій конвертованій валюті, якщо на це буде згода інвестора, за обмінним курсом, що діє на дату переказу.

Стаття 8

Суброгація

Якщо одна Договірна Сторона або її призначений посередник здійснює платежі своїм власним інвесторам згідно гарантій, що вона надала в зв'язку з інвестицією на території іншої Договірної Сторони, остання Договірна Сторона визнає:

- (a) передачу, або по закону або згідно законної угоди в цій країні, будь-якого права або права вимоги інвестора до попередньої Договірної Сторони або до її призначеного посередника, так як і те,

(b) що попередня Договірна Сторона або її призначений посередник отримала право внаслідок суброгації користуватися правами та висувати вимоги цього інвестора та переbere зобов'язання, пов'язані з цією інвестицією.

Стаття 9

Спори між Договірною Стороною та інвестором

(1) Будь-який спір, який може виникнути між інвестором однієї Договірної Сторони та іншою Договірною Стороною у зв'язку з інвестицією на території цієї іншої Договірної Сторони буде предметом переговорів між сторонами в спорі.

(2) Якщо будь-який спір між інвестором однієї Договірної Сторони та іншої Договірної Сторони продовжує існувати після періоду в три місяці, інвестор отримує право передати цю справу до або:

(a) Міжнародного Центру для Вирішення Інвестиційних Спорів, маючи на увазі відповідні умови Конвенції про Вирішення Інвестиційних Спорів між Державами та громадянами інших Держав, що відкрита для підписання в Вашингтоні, Округ Колумбія 10 березня 1965 року, або у випадку, коли одна з Договірних Сторін не стала стороною цієї Конвенції,

(b) арбітра або міжнародного ad hoc арбітражного суду, заснованого згідно Арбітражних Правил Комісії Організації Об'єднаних Націй з Права Міжнародної Торгівлі (995_059). Сторони в спорі можуть погодитись письмово змінити ці Правила. Арбітражні рішення будуть остаточними та обов'язковими для обох сторін спору.

(3) Ніщо в цій статті не зашкоджає праву будь-якої сторони спору погодитись в будь-який час вирішувати спір між ними дружніми засобами за їх вибором.

Стаття 10

Спори між Договірними Сторонами

(1) Спори між Договірними Сторонами відносно тлумачення та застосування цієї Угоди повинні настільки, наскільки це можливо, вирішуватись шляхом переговорів між Договірними Сторонами.

(2) Якщо такий спір не може бути вирішений протягом трьох місяців з початку переговорів, його на прохання будь-якої Договірної Сторони буде передано до арбітражного суду.

(3) Такий арбітражний суд створюватиметься для кожного індивідуального випадку наступним чином:

протягом трьох місяців після отримання звернення про арбітражне рішення, кожна з Договірних Сторін призначить одного члена цього суду. Ці два члени потім оберуть громадянина третьої Держави, якого після схвалення Договірними Сторонами буде призначено Головою суду (надалі згадуваний як Голова). Голову буде призначено протягом трьох місяців з дати призначення інших двох членів.

(4) Якщо протягом будь-якого з зазначених періодів необхідні призначення на були зроблені, будь-яка Договірна Сторона може, за відсутності будь-якої іншої угоди, запросити Президента Міжнародного Суду Справедливості зробити необхідні призначення. Якщо Президент є громадянином будь-якої Договірної Сторони або якщо інші причини перешкоджають йому виконувати вказані функції,

буде запрошено Віце-Президента, щоб зробити необхідні призначення. Якщо Віце-Президент є громадянином будь-якої Договірної Сторони або якщо він, також, не може виконувати зазначену функцію, Член Міжнародного Суду Справедливості, старший по старшинству, який не є громадянином будь-якої Договірної Сторони, буде запрошений зробити необхідні призначення.

(5) Арбітражний суд застосовуватиме умови цієї Угоди, інших Угод, укладених між Договірними Сторонами, та процедурні стандарти, передбачені міжнародним правом. Він досягатиме своїх рішень більшістю голосів. Такі рішення будуть остаточними та обов'язковими для обох Договірних Сторін. Арбітражний суд визнає свою власну процедуру.

(6) Кожна Договірна Сторона нестиме витрати відносно своїх членів трибуналу та свого представництва в арбітражному судочинстві. Витрати відносно Голови та витрати, що залишаються, нестимуться в рівних частинах Договірними Сторонами. Суд може, проте, своїм рішенням передбачити, що більш високу частку витрат нестиме одна з двох Договірних Сторін.

Стаття 11

Поправки

На час набуття чинності цією Угодою або в будь-який час відтак в умови цієї Угоди можуть бути внесені поправки у такий спосіб, який може бути погоджений між Договірними Сторонами. Такі поправки наберуть чинності тоді, коли Договірні Сторони повідомлять одна одну по дипломатичних каналах, що вимоги законодавства щодо набуття чинності були виконані.

Стаття 12

Консультації

Будь-яка з Договірних Сторін може запропонувати іншій Стороні консультуватися по будь-якому питанню, що впливає на застосування цієї Угоди. Ці консультації провадитимуться за пропозицією однієї з Договірних Сторін в місці і в часі, погоджені по дипломатичних каналах.

Стаття 13

Застосування цієї Угоди

(1) Умови цієї Угоди застосовуватимуться до інвестицій, здійснених інвесторами однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони після набуття чинності цією Угодою.

(2) Ця Угода також застосовуватиметься до інвестицій на території Договірної Сторони, здійснених відповідно до її законів та правил інвесторами іншої Договірної Сторони до набуття чинності цієї Угоди.

Стаття 14

Територіальне розширення

На час набуття чинності цією Угодою, або в будь-який інший

час відтак, дію умов цієї Угоди може бути поширено на Фарерські острови та Гренландію, що може бути погоджено Договірними Сторонами під час обміну листами.

Стаття 15

Набуття чинності

Ця Угода набуде чинності через 30 днів після дати, в яку Уряди Договірних Сторін повідомляють один одного по дипломатичних каналах, що вимоги законодавства щодо набуття чинності цією Угодою були виконані.

Стаття 16

Тривалість та припинення

(1) Ця Угода залишається чинною на період 10 років та продовжуватиме залишатися чинною після цього доти, поки, після сплину початкового періоду в 10 років, будь-яка з Договірних Сторін не повідомить письмово іншу Договірну Сторону про свій намір припинити дію цієї Угоди. Повідомлення про припинення почне діяти через один рік після того, як його отримала інша Договірна Сторона.

(2) Відносно інвестицій, здійснених до дати, коли повідомлення про припинення цієї Угоди почало діяти, умови Статей від 1 до 10 залишатимуться чинними на подальший період в 10 років з цієї дати.

На посвідчення чого ті, що підписалися нижче, до того ж належним чином уповноважені їхніми відповідними Урядами, підписали цю Угоду.

Здійснено у двох примірниках у м. Києві 23 жовтня 1992 року українською, датською та англійською мовами, причому всі тексти мають однакову силу.

В разі розходжень щодо тлумачення текст англійською мовою переважатиме.

За Уряд України

За Уряд Королівства Данії

(підпис)

(підпис)

Публікації документа

- **Зібрання чинних міжнародних договорів України** — 2004 р., № 4, / Книга 1 /, стор. 754, стаття 913
- **Офіційний вісник України** від 20.11.2006 — 2006 р., № 45, стор. 307, стаття 3041, код акту 37783/2006